

Dziennik Urzędowy Ministerstwa Poczt i Telegrafów

252

№ 15

W wydawnictwach przeprowadzania torów kolejowych — uprawnienie lub pozwolenie władzy można na drogach publicznych wyznaczyć urządzenia telegraficzne, jeżeli jest to konieczne do zapewnienia bezpieczeństwa i prawidłowego przebiegu ruchu kolejowego — z wyjątkiem urządzeń telegraficznych, których urządzenie jest przewidziane w przepisach technicznych.

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA POCZT I TELEGRAFÓW

Nr. 15.

Warszawa, dnia 10 czerwca 1933 r.

Rok XV.

T R E Ś Ć: Ustawy i rozporządzenia:

63. Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 19 stycznia 1933 r., wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Rolnictwa i Reform Rolnych, Przemysłu i Handlu oraz Poczt i Telegrafów, w sprawie użycia dróg publicznych do przeprowadzania kolei, tramwajów, przewodów elektrycznych, wodociągów, gazociągów, urządzeń odwodniających i do innych urządzeń.

Okólniki:

Likwidacja mienia b. rosyjskich kas emerytalnych i przezorności. Egzaminatory na stanowiska kierownicze i kontrolne w wykonawczej służbie pocztowo - telegraficznej. Przesyłanie w paczkach żywnościowych artykułów nie będących produktami spożywczymi. Numer sytuacyjny pola dla strefy paczkowej agencji pocztowo - telegraficznej Niedźwiedzice. Kurs przeliczania kwot przekazowych w obrocie zagranicznym. 35-ta zmiana zagranicznej taryfy telegraficznej. Zmiany w połączeniach pocztowych na traktach. Wykaz książeczek wkładowych P. K. O., z których wypłaty doznane są wzbronione. Wykaz książeczek wkładowych P. K. O., z których zastrzeżenia wypłat zostały cofnięte. Ruch służbowy. Konkursy. Sprostowanie. Od Redakcji.

Dział nieurzędowy.

Odezwa Komitetu uczczenia ś. p. Ministra Inż. Ignacego Boenera.

U S T A W Y I R O Z P O R Z A D Z E N I A .

63.

R O Z P O R Z A D Z E N I E M I N I S T R A K O M U N I K A C J I

z dnia 19 stycznia 1933 r.,

wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Rolnictwa i Reform Rolnych, Przemysłu i Handlu oraz Poczt i Telegrafów, w sprawie użycia dróg publicznych do przeprowadzania kolei, tramwajów, przewodów elektrycznych, wodociągów, gazociągów, urządzeń odwodniających i do innych urządzeń*).

Na podstawie art. 9 i 26 ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 656) zarządza się, co następuje:

*) Monitor Polski Nr. 113 z dnia 17 maja 1933 r., poz. 148.

I. Postanowienia ogólne.

§ 1.

Dróg publicznych (§ 1 rozporządzenia z dnia 26 czerwca 1924 r., regulującego używanie i ochronę dróg — Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 611) można używać do przeprowadzania na nich kolei, tramwajów, przewodów elektrycznych, wodociągów, gazociągów, urządzeń odwodniających, stacyj benzynowych i innych urządzeń naziemnych, nadziemnych i podziemnych, pod warunkami w niniejszym rozporządzeniu przewidzianymi.

§ 2.

Władze, powołane w myśl innych właściwych przepisów do udzielania uprawnień lub pozwoleń na zakładanie urządzeń, o których mowa w § 1, udzielać ich będą przy uwzględnieniu postanowień niniejszego rozporządzenia. Jeżeli na zakładanie wspomnianych urządzeń nie jest już wymagane — w myśl innych

obowiązujących przepisów — uprawnienie lub pozwolenie władzy, można na drogach publicznych zakładać wspomniane urządzenia tylko na podstawie pozwolenia, którego z zachowaniem warunków niniejszego rozporządzenia udzielają; odnośnie do dróg państwowych — właściwa wojewódzka władza administracji ogólnej, odnośnie do innych dróg publicznych — organ zarządzający tego związku komunalnego, do którego należy budowa i utrzymanie odnośnej drogi, stosownie do postanowień ustawy z dnia 10 grudnia 1920 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 6 z 1921 r., poz. 32).

Władze, uprawnione do udzielania zezwolenia, są obowiązane przed jego udzieleniem zasięgać opinii władz i urzędów zainteresowanych ze względu na już istniejące urządzenia na drogach publicznych, w każdym zaś wypadku właściwej Dyrekcji Poczt i Telegrafów.

II Postanowienia szczegółowe.

1. Urządzenia kolejowe.

§ 3.

Tor kolejowy można przeprowadzać na gruncie, stanowiącym przynależność drogi — poza pobocznymi (burtami) drogi — z zastrzeżeniem zachowania koniecznej przestrzeni gruntu na składanie ziemi, błota lub kurzu, zgarniętego z drogi, na sadzenie drzew przydrożnych, na umieszczanie urządzeń telegraficzno-telefonicznych i słupów dla przewodów elektrycznych. Jeżeli szerokość wskazanego powyżej pasa gruntu poza pobocznymi jest niedostateczną dla przeprowadzenia kolei, a nadmierne koszty nabycia przyległych gruntów dla potrzeb kolei mogłyby udaremnić budowę samej kolei, można zezwolić na przeprowadzenie toru kolejowego na jednym z poboczy (burtie) drogi, pod warunkiem pozostawienia dla potrzeb ruchu drogowego — na drogach o twardej nawierzchni — conajmniej 1,5 m szerokości dotyczącego pobocza drogi, a tam gdzie istnieją miękkie letnie tory — conajmniej 2 m szerokości drogi letniej. Powyższe szerokości należy liczyć, gdy różnica poziomów szyny kolejowej i krawędzi jezdni nie przekracza 0,30 m — od krawędzi jezdni drogowej do skrajni taboru kolejowego, a gdy — za zgodą zarządu drogowego — zostanie dopuszczona większa różnica poziomów szyny kolejowej i krawędzi jezdni drogowej — od krawędzi jezdni do podstawy nasypu lub górnej krawędzi wykopu kolejowego.

W wypadkach przeprowadzania toru kolejowego na jednym z poboczy (burtie) drogi drogę poboczne musi zostać wolne dla podziemnych kabli telegraficzno-telefonicznych i linii telegraficznych i telefonicznych oraz dla potrzeb drogowych.

Na drogach gruntowych państwowych i wojewódzkich powinna pozostać dla potrzeb ruchu drogowego — szerokość conajmniej 10 m, na innych zaś drogach gruntowych — szerokość conajmniej 6,5 m.

§ 4.

W razie umieszczenia toru kolejowego na jednym z poboczy drogi, należy zapewnić szybkie odprowadzanie wód z jezdni w stronę torowiska kolei poprzez zajęte pobocze — o ile potrzeba innego urządzenia nie będzie wywołana miejscowymi warunkami — zapomocą podłużnego rowka, oddzielającego część pobocza, pozostawionego dla ruchu drogowego od części pobocza, zajętego pod torowisko kolei oraz zapomocą poprzecznych odciągów poprzez torowisko kolei w ilości uzasadnionej rzeczywistą potrzebą.

§ 5.

W miejscowościach o charakterze miejskim lub podmiejskim o zwartem zabudowaniu, gdzie gęstość zabudowania nie pozwala na przeprowadzenie toru w sposób, określony w § 3, a cel przedsiębiorstwa kolejowego nie mógłby być inaczej osiągnięty, można z zastrzeżeniem postanowień § 8 zezwolić na przeprowadzenie toru kolejowego, o ile chodzi o przedsiębiorstwo użyteczności publicznej, na samej jezdni.

§ 6.

Urządzenia kolejowe na drogach publicznych powinny być w zasadzie jednotorowe. Na dwutorowe urządzenia można zezwolić na gruncie poza pobocznymi (burtami) drogi, jeżeli przestrzeń tego gruntu (§ 3) jest dostatecznie szeroka oraz w wypadkach, wymienionych w § 5.

§ 7.

W razie przeprowadzenia toru kolejowego na drodze publicznej powinno przedsiębiorstwo kolejowe urządzić swoim kosztem przejazdy na skrzyżowaniu toru kolejowego ze wszystkimi istniejącymi drogami publicznymi oraz wjazdy na drogę z przyległych posiadłości w niezbędnej ilości.

Do wskazanych powyżej przejazdów i wjazdów mają zastosowanie odpowiednie przepisy rozporządzenia Ministra Robót Publicznych

i Ministra Kolei z dnia 2 lipca 1924 r. w sprawie przepisów o skrzyżowaniu dróg publicznych z kolejami żelaznymi (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 641).

§ 8.

W wypadkach określonych w § 5 ułożenie torowiska powinno być tego rodzaju, aby powierzchnia główki szyn była utrzymywana stale w poziomie przyległej nawierzchni jezdni.

W razie ułożenia toru kolejowego na jezdni o powierzchni tłuczniowej (szosa), część pasa jezdni drogowej wewnątrz szyn i nazewnątrz szyn na szerokości conajmniej 0,30 m winna być zabrukowana.

§ 9.

Tor kolejowy powinien być przeprowadzany na tem poboczu drogi, które ze względu na warunki miejscowe okaże się do tego odpowiednie.

Przeprowadzenie toru kolejowego poprzez jezdnię na przeciwległe pobocze drogi może nastąpić, jeżeli się okaże to nieuniknionem ze względu na miejscowe warunki. W tym przypadku mają odpowiednie zastosowanie przepisy rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Kolei z dnia 2 lipca 1924 r. w sprawie przepisów o skrzyżowaniach dróg publicznych z kolejami żelaznymi (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 641).

§ 10.

Przedsiębiorstwu kolejowemu, korzystającemu z dróg publicznych, może być dozwolone użycie istniejących na drodze mostów drogowych na umieszczenie na nich urządzeń kolejowych, jeżeli pozostała szerokość mostu będzie wystarczająca dla potrzeb ruchu drogowego. Obliczenie wytrzymałości mostu na obciążenie taborem kolejowym oraz ewentualne wzmocnienie konstrukcji mostowej powinno być dokonane staraniem i kosztem przedsiębiorstwa w porozumieniu z zarządem drogowym.

§ 11.

Urządzenia kolejowe wolno przeprowadzać w odległości conajmniej 70 cm od znajdujących się przy drodze budynków, ogrodzeń i innych stałych obiektów, zaś w odległości conajmniej 50 cm od słupów oddzielnie stojących i drzew, w obu wypadkach licząc do skrajni taboru kolejowego.

§ 12.

W razie przeprowadzania urządzeń kolejowych na drogach publicznych, powinny być

zachowane istniejące aleje drzew przydrożnych.

Jeżeli wymaganiom tym nie możnaby uczynić zadość, przedsiębiorstwo jest obowiązane ponieść koszty usunięcia drzew rosnących i zasadzenia odpowiedniej ilości nowych drzew, stosownie do postanowień rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z dnia 30 grudnia 1922 r. w przedmiocie sadzenia i utrzymywania drzew przydrożnych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 8 z 1923 r., poz. 51).

Przedsiębiorstwo jest obowiązane ponieść koszty, związane z przestawieniem i przerobieniem istniejących urządzeń na drogach (§ 1), spowodowanem przeprowadzeniem kolei lub późniejszymi zmianami w urządzeniach kolejowych, oraz utrzymywać własnym kosztem wykonane wskutek budowy kolei — stosownie do przepisów niniejszego rozporządzenia — urządzenia, potrzebne dla zabezpieczenia trwałości drogi i bezpieczeństwa ruchu, jak również przyczyniać się do pokrycia ewentualnie zwiększonych wydatków utrzymania drogi, spowodowanych przez przeprowadzenie wspomnianych urządzeń. Niezależnie od powyższych obowiązków przedsiębiorstwo kolei elektrycznych ma obowiązek zastosować na swój koszt — na żądanie odnośnego Zarządu Poczty i Telegrafów — wszelkie środki ochronne dla zabezpieczenia przewodów telegraficznych i telefonicznych przed szkodliwymi wpływami prądu silnego.

2. Inne urządzenia.

§ 13.

Postanowienia §§ 3 i 5 mają odpowiednie zastosowanie do przeprowadzania urządzeń podziemnych z wyjątkiem podziemnych kabli telegraficzno-telefonicznych (§ 17).

Części urządzeń podziemnych, wychodzące na powierzchnię drogi (pobocza, jezdnie), powinny stanowić z drogą nieprzerwaną płaszczyznę i być obrukowane na szerokości conajmniej 20 cm, nakrywy zaś urządzeń podziemnych w płaszczyźnie drogi powinny posiadać powierzchnię szorstką, utrudniającą ślizganie się w porze zimowej.

§ 14.

Prowadzenie kolejek linowych ponad drogą publiczną jest dozwolone pod warunkiem zabezpieczenia ruchu na drodze zapomocą dachu ochronnego, zbudowanego przez przedsiębiorstwo na całej długości przebiegu kolejki ponad drogą (jezdnią i poboczami).

Wytrzymałość dachu powinna być taka, aby — biorąc pod uwagę opadnięcie wózka z pełnym ładunkiem na dach — nacisk nie był większy, niż 1/3 nacisku, przy jakim materiał dachu uległby zniszczeniu. Dolna krawędź dachu powinna się wznosić na wysokości 4,5 m ponad drogą (jezdnią i poboczami).

Filary, podtrzymujące dach ochronny, winny być tak umieszczone, aby droga na szerokości jezdni z poboczami była wolna dla ruchu kołowego i pieszego, rowy drogowe zaś wolne dla swobodnego przepływu wód. Dach ochronny o dwustronnym spadku poprzecznym powyżej 2% -wym powinien mieć szerokość co najmniej dwa razy większą, niż największy wymiar wózka, powinien być zupełnie szczelny i zaopatrzony w rynny, odprowadzające wody deszczowe poza obręb drogi. Grzbiet dachu winien być usytuowany w jednej płaszczyźnie pionowej z linią kolejki. Bez względu na materiał użyty do budowy dachu i filarów, urządzenia te winny podlegać periodycznej kontroli najmniej raz do roku, uskuteczniającej przy udziale organów technicznych właściwego zarządu drogowego.

§ 15.

Postanowienia § 12 mają odpowiednie zastosowanie do wszelkich innych urządzeń, wymienionych w § 1 niniejszego rozporządzenia.

III. Postanowienia końcowe.

§ 16.

W razie dokonywania przez zarząd drogowy przebudowy drogi, zmiany profilu podłużnego,

zmiany rodzaju nawierzchni lub innych robót, wynikających z ogólnego planu gospodarki drogowej, przedsiębiorstwo, używające dróg publicznych dla celów wymienionych w § 1 jest obowiązane wykonać własnym kosztem odpowiednie zmiany w swoich urządzeniach z zachowaniem postanowień niniejszego rozporządzenia.

O ile rzezone roboty miałyby pociągnąć za sobą konieczność przerwy w eksploatacji przedsiębiorstwa korzystającego z drogi, zarząd drogowy zawiadomi przedsiębiorcę o zamierzonych robotach na 30 dni przed rozpoczęciem tych robót.

§ 17.

Rozporządzenie niniejsze nie narusza w niczym przepisów odnoszących się do odległości budowli od dróg publicznych i co do ścieków przydrożnych oraz przepisów w sprawie prowadzenia linii telegraficznych i telefonicznych wzdłuż dróg publicznych.

§ 18.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Komunikacji:

(—) **M. Butkiewicz.**

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) **B. Pieracki.**

Minister Rolnictwa:

(—) **Ludkiewicz.**

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) **Zarzycki.**

Minister Poczty i Telegrafów:

(—) **Boerner.**

OKÓLNIKI.

Likwidacja mienia b. rosyjskich kas emerytalnych i przezorności.

W Nr. 21 Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 29 marca 1933 r. pod poz. 146 ogłoszona została ustawa z dnia 14 marca 1933 r. o likwidacji mienia b. rosyjskich kas emerytalnych i przezorności.

Art. 8 ustęp 2 tej ustawy postanawia, iż Skarb Państwa przejmuje należności z tytułu niewypłaconych wkładów emerytalnych, złożonych w powyższych kasach, które to należności przysługują osobom, mającym prawo do zaopatrzenia emerytalnego z funduszy Skarbu Państwa, a to w myśl przepisów art. 84 ustawy

emerytalnej z 11 grudnia 1923 r., zgodnie z którym wspomniani uczestnicy kas zrzekli się na rzecz Skarbu Państwa praw swych, wpływających z udziałów rzeczonych.

W myśl art. 5 powołanej na wstępie ustawy z dnia 14 marca 1933 r. z chwilą ukonstytuowania się Komisji Likwidacyjnej do spraw b. rosyjskich kas emerytalnych i powzięcia przez nią uchwał o przystąpieniu do likwidacji mienia poszczególnych kas, będzie ogłoszony w Monitorze Polskim 3-miesięczny termin, w ciągu którego winny być zgłoszone do tej Komisji roszczenia z tytułu uczestnictwa we wspomnianych kasach.

W wykonaniu postanowień ustępu 2 art. 8 wymienionej ustawy z dnia 14 marca 1933 r. Ministerstwo Skarbu pismem z dnia 9 maja 1933 r. Nr. D. I. 512/L/33-E. podało do wiadomości, że likwidacji podlegają obecnie fundusze następujących kas:

- 1) kas emerytalnych i przezorności b. kolei Warszawsko - Wiedeńskiej;
- 2) kasy emerytalnej pracowników rosyjskich kolei państwowych;
- 3) utworzonych na mocy ustawy z dnia 30 maja 1888 r. kolejowych kas emerytalnych i przezorności;
- 4) kasy emerytalnej nauczycieli i nauczycielek ludowych;
- 5) kasy emerytalnej pracowników z wolnego najmu skarbowej sprzedaży trunków.

Ponieważ wspomniany wyżej termin, jaki będzie ogłoszony w najbliższym czasie, a w ciągu którego muszą być dostarczone Komisji Likwidacyjnej potrzebne dowody co do wysokości roszczeń, odstąpionych w swoim czasie w myśl art. 84 ustawy emerytalnej na rzecz Skarbu Państwa przez b. uczestników wymienionych kas, pozostających w służbie w państwowym przedsiębiorstwie „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”, — jest stosunkowo zbyt krótki, a przejrzenie wszystkich akt osobowych następczałoby znaczne trudności, przeto Ministerstwo Poczt i Telegrafów, celem jak najrychlejszego zebrania potrzebnych dowodów, wzywa wszystkich zainteresowanych pracowników resortu poczt, telegrafów i telefonów, b. uczestników wymienionych kas, do jak najrychlejszego udzielenia odpowiednich informacji i złożenia dowodów, dotyczących ich wkładów.

Zainteresowani pracownicy, którzy z jakichkolwiek powodów nie mogą dostarczyć niezwłocznie potrzebnych dowodów, dotyczących ich wkładów, winni niezwłocznie udzielić odpowiednich informacji co do uczestnictwa w tych kasach i przedstawić trudności co do dostarczenia dowodów.

Odpowiednie informacje i dowody, o których mowa, przedstawią pracownicy przedsiębiorstwa państwowego „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” właściwym Dyrekcjom Poczt i Tel. (I. K. R.), pracownicy zaś Ministerstwa i podległych mu bezpośrednio jednostek — Wydziałowi Personalnemu Ministerstwa Poczt i Telegrafów.

Nr. BP 60 z dnia 25 maja 1933 r.

Egzaminy na stanowiska kierownicze i kontrolne w wykonawczej służbie pocztowo - telegraficznej.

W nawiązaniu do okólnika z dnia 8 marca b. r. Nr. BP 30 w sprawie egzaminów na stanowiska kierownicze i kontrolne w wykonawczej służbie pocztowo - telegraficznej (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 4, str. 72) wyznacza się następujący kontyngent kandydatów do egzaminów na stanowiska kierownicze i kontrolne w wykonawczej służbie pocztowo - telegraficznej na okres jesienny b. r.:

- z Dyrekcji P. i T. w Warszawie — 35 kandydatów,
  - z Dyrekcji P. i T. w Lublinie — 10 kandydatów,
  - z Dyrekcji P. i T. w Wilnie — 12 kandydatów,
  - z Dyrekcji P. i T. we Lwowie — 20 kandydatów,
  - z Dyrekcji P. i T. w Krakowie — 15 kandydatów,
  - z Dyrekcji P. i T. w Poznaniu — 12 kandydatów,
  - z Dyrekcji P. i T. w Bydgoszczy — 10 kandydatów,
  - z Dyrekcji P. i T. w Katowicach — 5 kandydatów,
  - z Dyrekcji P. i T. w Gdańsku — 1 kandydat;
- Razem — 120 kandydatów.

Sposób ubiegania się i zasady dopuszczania do egzaminu będą takie same, jak przed wiosennym okresem egzaminacyjnym b. r.

Termin przedstawienia Ministerstwu podań kandydatów do egzaminu ustala się zgodnie z § 12 rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 10 marca 1931 r. (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 4, poz. 17) na okres między 25 a końcem września b. r.

Termin egzaminów będzie wyznaczany kandydatom z poszczególnych okręgów dyrekcyjnych w kolejności, jaka została wyżej podana. Z uwagi na znaczny stosunkowo kontyngent należy się liczyć z tem, że kandydatom z Dyrekcji w dalszej kolejności wypadną terminy egzaminu po miesiącu października b. r.

Nr. BP 30 z dnia 17 maja 1933 r.

Przesyłanie w paczkach żywnościowych artykułów nie będących produktami spożywczymi.

Stwierdzono, że nadawcy paczek żywnościowych wbrew postanowieniom § 3 rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 14 lipca 1932 r. o paczkach żywnościowych

(Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 15, poz. 97) przesyłają b. często w tego rodzaju paczkach nie wyłącznie artykuły żywnościowe lecz tylko częściowo te artykuły, a obok nich i inne towary niemające nic wspólnego z produktami żywnościowymi, jak np.: bieliznę, obuwie, ubrania i t. p. lub też tylko te ostatnie towary.

Wzywa się urzędy i agencje pocztowe, aby zwracały szczególną uwagę na paczki żywnościowe i w przypadku uzasadnionego podejrzenia lub stwierdzenia przesyłania w nich innych produktów niż żywnościowych, postępowaly ściśle w myśl postanowień zawartych w § 29 i w przepisach wykonawczych do § 29 przytoczonego wyżej rozporządzenia.

Nr. PW 112/26 z dnia 15 maja 1933 r.

Numer sytuacyjny pola dla strefy paczkowej agencji pocztowo-telegraficznej Niedźwiedzice.

Numer sytuacyjny pola dla strefy paczkowej agencji pocztowo-telegraficznej Niedźwiedzice, wyszczególniony w rubryce 3-ciej spisu urzędów i agencji z 1929 r. str. 183 należy poprawić z „840“ na „885“.

Nr. BO. 152 z dnia 24 maja 1933 r.

Kurs przeliczania kwot przekazowych w obrocie zagranicznym.

Przy przyjmowaniu przekazów pocztowych w obrocie zagranicznym obowiązują następujące kursy przeliczania:

od dnia 13 maja 1933 r.:

1 dolar ameryk. = 7.90 zł.

100 lirów wł. = 48 zł.

od dnia 20 maja 1933 r.:

100 mk. niem. = 209 zł.

od dnia 22 maja 1933 r.:

100 marek niem. = 212 zł.

od dnia 29 maja 1933 r.:

100 pesetów = 79 zł.

100 dinarów = 13 zł.

Nr. PZ 503 z dnia 26 maja 1933 r.

35-ta zmiana zagranicznej taryfy telegraficznej.

Wprowadza się następujące zmiany w zagranicznej taryfie telegraficznej:

Stronica 7. W kolumnie 1 i 2 winno być:

„Belgja (Belgique) Warszawa“.

Uwaga 4) otrzymuje brzmienie następujące:

„4) Telegramy nadane w Polsce i przeznaczone do Belgji kierować: 1) drogą radjo przez Holandję w dni powszednie od godz.

08,00 — 21.00; 2) drogą radjo przez Francję codziennie, nie wyłączając świąt i niedziel, od godz. 09.00 do zakończenia czynności w relacji radjowej Warszawa — Paryż; 3) przewodem do Niemiec jedynie po zakończeniu czynności w relacji radjowej Warszawa — Paryż“.

Stronica 39. W kolumnie 1, 2 i 3 winno być:

„Brazylja (Bresil):

a) Pernambuco (Recife) . . . . . 2.50“

Stronica 40. W kolumnie 1 winno być:

„△ Gujana (Guyane) Brytyjska:“, skreślić znak △ przed wyrazami „inne urzędy“.

Stronica 53.

Samoa wyspy:

pod pozycją „Aleipata, Fagamalo, Salailua, Tuasivi“ dodać w kolumnie 1, 2 i 3 nową pozycję w brzmieniu następującem:

„Tutuila, Ofu, Tau
via Radio-Warszawa 3.79“

Zagraniczną taryfę telegraficzną dla telegramów -NLT-, -DLT- i -XLT-, umieszczoną w Dzienniku Urzędowym M. P. i T. Nr. 6 z 1933 roku uzupełnia się następująco:

Stronica 113.

Pod pozycją „Alabama 54“ dodać nową pozycję „Alaska 107“.

Stronica 114.

Nad pozycją „Aruba 92“ dodać nową pozycję „Antigua 134“.

Pod pozycją „Aruba 92“ dodać nowe pozycje „Barbados 113“ i „Bermudy 104“.

Pod pozycją „Curaçao 92“ dodać nowe pozycje „Dominica 134“ i „Grenada 134“.

Pod pozycją „Guadeloupe 141“ dodać nową pozycję „Jamaica 113“.

Pod pozycją „Martinique 141“ dodać nową pozycję „Montserrat 134“.

Pod pozycją „St. Barthelemy 124“ dodać nowe pozycje „St. Kitts 134“ i „St. Lucia 134“.

Pod pozycją „St. Thomas 109“ dodać nowe pozycje „St. Vincent 134“, „Tobago 141“, „Trinidad 134“ i „Turks Island 114“.

Stronica 115.

Skreślić pozycję „Palestyna 47“.

Pod skreśloną pozycją „Palestyna 47“ dodać nową pozycję: „Irak DLT 70“.

Nr. TR 247 z dnia 26 maja 1933 r.

Zmiany w połączeniach pocztowych na traktach,

Od dnia 15 maja b. r. zaprowadzono połączenie pocztowe Matyjowce — Kornicz.

Równocześnie zniesiono połączenie pocztowe Kornicz — Korolówka st. kol.

Sprostować spis urzędów oraz podręczniki i plany obiegu poczty.

Nr. PK 64 z dnia 16 maja 1933 r.

WYKAZ

książeczek wkładowych P. K. O., z których wypłaty doraźne są wzbronione.

Nr. książki	Nazwisko i imię	Nr. książki	Nazwisko i imię
524.050	Nehmer Dawid	523.844	Welniak Brunon
530.337	Salucki Izak	548.437	Siwkowa Helena
531.751	Szparkowska Zofja	551.715	Różana Róża
544.373	Muszyński Witalis	575.916	Stryja Emil
550.749	Fiszal Leon	605.887	Duda Józef
562.833	Leppo Józef	611.228	Kawiński Karol
629.730	Tomaszewicz Włodzimierz	642.986	Polska Akad. Korp. „Patrycja”
632.978	Baran Franciszek	643.947	Pańków Jan Orst
654.536	Świtalska Weronika	662.804	Kusza Ignacy
656.145	Harbut Jan	691.732	Martyński Władysław
660.175	Orzechowski Stanisław	713.039	Kościęza Władysław
663.609	Gumbrycht Roman	770.766	Łyskówna Bronisława
675.485	Sledź Jan	783.920	Urbach Mordko Józef
689.264	Wasilewski Jan	846.120	Misiak Zygmunt
691.243	Wyszomirski Kazimierz	881.168	Kafferman Towia
776.413	Waks Jajne	896.349	Szwajcer Sara
790.462	Hajdamowski Stanisław	920.087	Chojnacki Abram
827.105	Świtalska Irena	930.325	Majewski Kazimierz
828.542	Dutkiewicz Tadeusz	974.945	Zydela Wojciech
839.178	Krejzer Awrum	976.846	Sroka Roman
840.475	Wajnberg Naftali	990.867	Rajchert Mieczysław
849.247	Grochowska Sabina	999.551	Kostuszanka Kazimiera
854.752	Krzewska Joanna	5.054-C	Pałygowa Agnieszka
860.168	Michniewicz Ludmiła	15.007-C	Krasowski Jan
907.000	Ostruszkowa Zofja	40.616-C	Cymerman Henryk
925.464	Konieczny Leon	55.099-C	Kruglik Ryszard
928.690	Czyrniańska Emilja	61.339-C	Klejn Mordka
935.964	Czaplewski Jan	64.761-C	Parzenczewski Berek
937.110	Korin Dawid	66.631-C	Fillówna Wanda
955.120	Kaufman Abram	90.755-C	Matysiak Wojciech
981.355	Bundykowa Eugenia	90.760-C	Dzikoń Stanisław
990.563	Goldstaub Dora	92.848-C	Frazik Władysław
992.978	Koziński Jan	99.992-C	Wojdak Franciszek
9.461-C	Kredowski Zbigniew	109.536-C	Milecki Stanisław
10.360-C	Lipowski Zygmunt	119.187-C	Gross Rubin
28.188-C	Kalinowicz Aleksander	122.416-C	Hüttner Dawid
38.371-C	Gajewska Władysława	134.349-C	Dąbrowska Zofja
43.086-C	Bobrowska Romana	134.491-C	Hornblasse Szaja
84.342-C	Ziatykowa Emilja	142.154-C	Kranz Józef
107.401-C	Goldberg Pynches	200.750-C	Smulski Michał
110.231-C	Sznajderówna Małka	214.301-C	Wojewski Władysław
113.571-C	Jasińska Wanda	225.426-C	Kościalkowska Marja
115.837-C	Charon Lajb	256.720-C	Plebańczyk Aurelja
126.521-C	Rochman Ida	263.303-C	Samkówna Teodora
131.779-C	Szacillo Leszek	313.542-C	Wegner Kazimierz
155.260-C	Morcinkiewicz Kazimierz	344.573-C	Meiselman Abraham
184.605-C	Głównia Ludwik	347.635-C	Czerska Gitla
193.808-C	Zaklikowska Mała	354.634-C	Teller Szyja
197.005-C	Salz Abraham	365.482-C	Kiejzman Mejlach
271.224-C	Dymon Antoni	374.499-C	Strykowski Ber Manysz
302.433-C	Radecki Włodzimierz Gracjan	389.538-C	Kranz Sima
393.906-C	Bezegowa Mieczysława	393.923-C	Roemisz Józef
412.241-C	Mackiewicz Longin	433.781-C	Mocarska Władysława
475.623-C	Piller Jakób	438.331-C	Walicki Wojciech
476.701-C	Kupczyk Szulim	473.027-C	Fryszman Berek
484.029-C	Budna Zofja	476.050-C	Wieczorek Marjan
517.925-C	Brizgal Lowa	486.608-C	Sikorska Marja
520.151-C	Czernicka Janina	492.838-C	Czerwińska Marta
522.817-C	Wolkiewicz Antoni	504.537-C	Sztandur Stefan
531.226-C	Krysiuk Genek	521.136-C	Murlewski Zygmunt

W Y K A Z

książeczek wkładowych P. K. O., z których zastrzeżenie wypłat zostało cofnięte.

Nr. książki	Nazwisko i imię	Nr. książki	Nazwisko i imię
671.158	Ouber Marja	352.847-C	Jezirowska Elżbieta
838.539	Frankowski Wacław	445.958-C	Blankiet Chaskiel
843.755	Krauzer Arje Lejb	564.572	Koźmińska Agnieszka
990.143	Mataczówna Michalina	578.265	Krupiński Stefan
997.093	Knobloch Natan	731.209	Tomecka Wiesława Hanna
13.445-C	Biernat Tadeusz	764.076	Witkowska Zofja
59.301-C	Kaliska Hela	768.083	Białkowski Jakób
od 69.011-C		6.527-C	Mańko Franciszek
do 69.015-C	Czyste zgubione w urzędzie pocztowym	78.253-C	Tręblińska Hasza
	Sporysz	185.725-C	Kornhauser Bernard
90.061-C	Fundusz Gosp. Filji 8-go Szpitala Okr.	196.153-C	Szenicer Lejb
	Grudziądz	287.266-C	Kinge Stanisław
99.999-C	Krawczykówna Ewa	315.818-C	Kniaź Adam
121.161-C	Śliwówna Karolina	321.149-C	Antoniak Jan
159.359-C	Kornhauser Rozalja	391.214-C	Kosmowski Jan
205.422-C	Janik Henryk	394.366-C	Kożubowska Krystyna
221.374-C	Radomska Łaja	495.304-C	Szymańska Marjanna
292.654-C	Przewozny Franciszek		

RUCH SŁUŻBOWY

Dyrekcja P. i T. w Bydgoszczy.

Kurowski Ksawery, zastępca naczelnika
u. p. II kl. w VII st. śl. w u. p. Starogard, prze-

niesiony został w stan spoczynku z końcem
kwietnia 1933 r.

K O N K U R S Y

**Ogłasza się niniejszem konkurs na stanowiska naczelników (kierowników)
następujących urzędów pocztowo-telegraficznych:**

Urząd Pocztowo-Telegraficzny	Klasa urzędu	Dyrekcja Poczt i Telegrafów	U w a g a
Brzeszcze	V	Kraków	*) Przy urzędzie jest mieszkanie służbowe dla naczelnika (kierownika) urzędu.
Dąbrowa k/Mogilna*)	V	Poznań	
Gębice k/Mogilna*)	V	Poznań	
Jasło*)	II	Kraków	
Kcynia*)	III	Poznań	
Milówka*)	V	Kraków	
Radomyśl Wielki*)	V	Kraków	
Unisław*)	IV	Bydgoszcz	
Zator	IV	Kraków	

Wskazówki, co do konkursów podane są w Dz. Urzęd. Min. P. i T. Nr. 6 z 1928 r. w rubryce „Konkursy”. Podania należy kierować do właściwych Dyrekcji P. i T.

Termin do składania podań na wszystkie wymienione stanowiska — dwa tygodnie.

SPROSTOWANIE

błędów drukarskich, zauważonych w Dzienniku Urzędowym Min. P. i T. Nr. 14 z 1933 r.

- 1) w taryfie pocztowej, w dziale V, w tabeli 2 odnoszącej się do paczek kas i urzędów skarbowych (str. 217), staw-

ka za paczki ponad 20 do 30 kg strefy 2 zamiast 6 zł 50 gr winna wynosić 6 zł, a za paczki ponad 40 do 50 kg strefy 4 zamiast 13 zł 50 gr, winna wynosić 15 zł 50 gr; na tejsze strony tabela

opłat za paczki żywnościowe winna posiadać kolejny numer 4;

2) w taryfie telegraficznej, w poz. 28 (str. 230), zamiast „opłata od wywozu” winno być „opłata od wyrazu”;

3) w taryfie telefonicznej, w § 8 b) (str. 235), w tabeli I opłat stałych, w punkcie

6), po słowie „aparatus” należy dodać słowo „szeregowy”; w § 33 (str. 242) ust. 1 p. c, zamiast „podatkowych” winno być „dodatkowych”; w § 37 (str. 243) koniec ustępu 3 po ostatnim przecinku winien brzmieć „obowiązują od 1 stycznia roku następnego”.

OD REDAKCJI.

Podaje się do wiadomości, że:

1) rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 6 maja 1933 r. o wprowadzeniu w obieg okolicznościowego znaczka pocztowego z okazji otwarcia Wszechpolskiej Wystawy Filatelistycznej w Toruniu, zamieszczone w Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 12, poz. 50, zostało ogłoszone w Dzienniku Ustaw R. P. Nr. 37, poz. 303;

2) rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 2 maja 1933 r. o paczkach tytoniowych, zamieszczone w Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 12, poz. 51, zostało ogłoszone w Dzienniku Ustaw R. P. Nr. 36, poz. 300;

3) zarządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 5 maja 1933 r. o uchyleniu zarządzenia Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 15 marca 1933 r. w sprawie czasowej zmiany opłat radjofonicznych, zamieszczone w Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 12, poz. 54, zostało ogłoszone w Monitorze Polskim Nr. 110, poz. 143;

4) rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 19 maja 1933 r. w sprawie taryfy pocztowej, telegraficznej i telefonicznej, zamieszczone w Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 14, poz. 62, zostało ogłoszone w Dzienniku Ustaw R. P. Nr. 40, poz. 317.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Do Pracowników pocztowo-telegraficznych.

Nieubłagana śmierć położyła kres życiu Ministra Poczty i Telegrafów ś. p. Inż. Ignacego Boernera.

Opuścił nas Człowiek, który całe Swoje życie, wszystkie Swe wartości oddał na usługi Ojczyzny. Było nam dane pracować przez szereg ostatnich lat pod Jego kierownictwem. Widzieliśmy, jak pod Jego energiczną ręką kształtował się gmach Instytucji pocztowo-telegraficznej, jak Instytucja ta przyoblekała się w formy, odpowiadające nowoczesnym potrzebom Państwa i społeczeństwa, jak pod Jego dłonią formował się nowy skonsolidowany typ pracownika pocztowo-telegraficznego — fachowca, rozumiejącego potrzeby i znaczenie Instytucji, oraz obywatela-Polaka.

Aczkolwiek nielitościwy los przerwał w pełni sił twórczych pasmo życia Inż. Boernera, wartości, które on włożył w Instytucję pocztową, pozostaną i złotymi głoskami świadczyć będą potomnym o Jego Imieniu.

Tem niemniej uczucie wdzięczności i uznania Temu, który tyle dał dla Instytucji, który był nie tylko naszym kierownikiem, ale najzycz-

liwszym Opiekunem nas wszystkich, nakazują, aby choć w drobnej mierze przyczynić się do utrwalenia pamięci Zmarłego.

W tym celu zawiązał się Komitet uczczenia ś. p. Ministra Inż. Ignacego Boernera, w skład którego weszli Podsekretarz Stanu i Dyrektorzy Departamentów Ministerstwa Poczty i Telegrafów, Prezes Dyrekcji Poczty i Telegrafów w Warszawie oraz Zarządy Główne Związków Zawodowych Pracowników Poczty i Telegrafów.

W poszukiwaniu formy utrwalenia pamięci Zmarłego, Komitet skierował się ku ostatniej działalności społecznej Zmarłego. Za inicjatywą ś. p. Ministra Boernera zawiązało się „Stowarzyszenie Bratnia Pomoc Byłym Uczestnikom Walk o Niepodległość”. Głównym zadaniem tego Stowarzyszenia jest nieść pomoc materialną b. uczestnikom walk o Niepodległość, w szczególności dać na stare lata przytułek, dach nad głową tym, którzy kiedyś budowali zręby Ojczyzny.

Szlachetność i doniosłość celu przemawia za tem, że dołożenie cegiełki do tego dzieła, któremu ś. p. Minister w ostatnich czasach Swe-

go życia wszelkie wolne chwile poświęcał, które było ukochaną Jego ideą, będzie najmilszym, a równocześnie trwałym wyrazem uczuć dla Zmarłego.

Dla zrealizowania tego celu utworzony został „Fundusz budowy domu Imienia Inż. Ignacego Boernera — dar pracowników pocztowo-telegraficznych”.

Projektowany domek wybudowany zostanie w Babicach pod Warszawą i oddany będzie „Stowarzyszeniu Bratnia Pomoc b. Uczestnikom Walk o Niepodległość”.

Od wielkości ofiar zależeć będzie rozmiar domku. Najskromniejszy domek wymaga jednak kwoty 10.000 zł. Gotowość, wśród jakiej doraźnie zebrane zostały już pierwsze ofiary, pozwala żywić pełną nadzieję, że potrzebna kwota zostanie uzyskana. Dlatego też Komitet zwraca się z apelem do wszystkich pracowników pocztowo-telegraficznych o przyłączenie

nie się do tej akcji i wyrażenie choćby skromną ofiarą uczuć i wdzięczności dla Tego, który był nie tylko naszym Zwierzchnikiem, ale troskliwym i życzliwym Opiekunem.

Komitet ma niezłomne przekonanie, że apel ten nie pozostanie bez echa i że z tych drobnych datków stworzy się piękny pomnik. godny Imienia Zmarłego.

W najbliższych dniach Komitet pozwoli sobie przesłać do wszystkich placówek pocztowo-telegraficznych odpowiednie listy składek wraz z czekami, z prośbą do P. T. Kierowników tych placówek o skierowanie list po zebraniu składek do właściwych Dyrekcyj Poczty i Telegrafów w terminie do 15 lipca 1933 r.

Za Komitet:

(—) Inż. Fr. Drzewiecki,
Podsekretarz Stanu.

K O N K U R S Y

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

(Wókinworis) wókinleczan...
Do Pracowników pocztowo-telegraficznych...
Nieubłagana śmierć położyła kres życiu...
Ministra Poczty i Telegrafów s. p. Inż. Ignacego...
Boernera.
Opuszczył nas Człowiek, który całe swoje życie...
cie, wszystkie swe wartości oddał na usługi Ojczyzny.
Było nim dane pracować przez szereg lat...
ostatek lat pod jego kierownictwem. W...
działaliśmy, jak pod jego energiczną ręką kształt...
lował się smach Instytucji pocztowo-telegraficznej,
licznej, jak Instytucja ta przyoblekała się w formę...
my, odpowiedzialne nowoczesnym postępem...
Państwa i społeczeństwa, jak pod jego doniosłym...
formował się nowy skonsolidowany typ pracy...
Wielka pocztowo-telegraficzna...
Adres Administracji: MINISTERSTWO POCZTY I TELEGRAFÓW.

Warszawa, Plac Napoleona Nr. 8, II p., pokój Nr. 1.

PRENUMERATA NA ROK 1933 WYNOŚI:

roczna 12 zł   półroczna 6 zł   kwartalna 3 zł

CENY OGŁOSZEŃ ZA TEKSTEM OD WIERSZA 1 MM. SZPALTY REDAKCYJNEJ GR 15, TABELARYCZNE GR. 30.

Za terminowy druk ogłoszeń administracja nie odpowiada.

KONTO CZEKOWE W P. K. O. Nr. 30027.

Drukarnia Państwowa Nr. 64803.

Cena 1 zł.